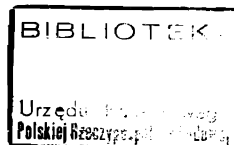

25 stycznia 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

E 02 d 29/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9699.

Walerjan Marzec
(Warszawa, Polska).

Kl. 84 ~~e~~ 3.

84 c 23/16

Sposób wykonania kesonu albo studni i opuszczania ich do wody i na dno.

Zgłoszono 8 marca 1928 r.
Udzielono 26 listopada 1928 r.

Wynalazek dotyczy sposobu wykonania kesonu albo studni i opuszczania ich do wody i na dno rzeki, jeziora lub morza i polega na tem, że strop kesonu (albo ścianki poprzeczne studni) podpira się na palach, a jego ostrze umieszcza się na pomoście przymocowanym do tych pali, poczem wykonywa się dolna część kesonu, opuszczenie zaś kesonu odbywa się w ten sposób, że przez stopniowe ucinanie głowic pali ciężar kesonu (albo studni) przenosi się kolejno na pale i na podstawione dźwigniki śrubowe, zapomocą których keson opuszcza się za każdym razem na tyle, na ile pozwala skok dźwignika śrubowego.

Dotychczas stosowany sposób opuszczania kesonu (albo studni) wymaga wielkich i kosztownych rusztowań, na któ-

rych zawieszają się keson (albo studnia) zapomocą kosztownych wieszarów i łańcuchów. Sposób ten wymaga znacznych nakładów pieniężnych, a oprócz tego przedłuża okres robót.

Fig. 1 przedstawia keson w przekroju przez oś podłużną, opierający się częściowo na palach, częściowo na dźwignikach, fig. 2 — widok kesonu z góry, fig. 3 — widok kesonu w przekroju $a-b$.

Keson (albo studnia) wykonywa i opuszcza się według wynalazku w następujący sposób.

Najpierw wbija się pale drewniane parami P i p (fig. 1, 2 i 3). Na głowicach pali układa się w kierunku podłużnej osi kesonu belki B , a na nich ustawia się dźwigniki poprzeczne kesonu (albo studni), poniżej zaś zawieszają się na palach P i p pomost 5,

na którym ustawia się ostrze kesonu (albo studni) 6. Przez połączenie ostrza 6 z dźwigarami kesonu otrzyma się szkielet kesonu (albo studni), który wypełnia się następnie betonem albo murem 7.

Po wykonaniu dolnej części kesonu (albo studni) usuwa się pomost 5 z pod ostrza; keson jest podparty wtedy tylko na głowicach pali P i p , podpierających jego strop.

Następnie uciną się głowice każdej pary pali p na tyle, aby na nich można było postawić dźwigniki śrubowe 8 z wysuniętymi wrzecionami i podeprzeć strop kesonu.

Po podparciu kesonu na dźwignikach 8 uciną się głowice pali P na tyle, aby różnica poziomów głowic 2, 3 pali p i P była cokolwiek mniejsza, niż skok dźwignika 8, a wówczas wkręca się wrzeciono dźwignika 8 aż do jego odciążenia, przyczem keson oprze się na głowicach 3 pali P .

Po podparciu kesonu na palach P i usunięciu dźwigników 8, uciną się głowice pali p do punktu 4 na wysokość równą 1—3; na nowych głowicach ustawia się dźwigniki 8 i podpira się nimi strop kesonu, jak w pierwszym okresie. Dalej postępuje się w sposób wyżej opisany. Te czynności powtarza się dotąd, dopóki keson nie opuści się do poziomu dna.

Gdy keson zanurzy się w wodzie, należy na nim postawić służę i pracować w

sprężonym powietrzu, dzięki czemu zmniejsza się jednocześnie obciążenie pali i dźwigników. Praca ta odbywa się w tych samych warunkach, jak wykop gruntu, a więc w warunkach normalnych dla robót kesonowych.

Wyżej opisany sposób czyni zbytecznym wykonanie wielkich i kosztownych rusztowań i zastosowanie specjalnych kosztownych wieszarów, a tem samem zmniejsza koszt wykonania tych robót i przyspiesza to wykonanie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wykonania kesonu (albo studni), znamienny tem, że strop kesonu (albo ścianki poprzeczne studni) opiera się na głowicach pali (P , p), a jego ostrze (6) umieszcza się na pomoście (5), przymocowanym do tych pali (P , p), przyczem po wykonaniu dolnej części kesonu usuwa się pomost (5) z pod jego ostrza (6).

2. Sposób opuszczania do wody i na dno kesonu (albo studni), wykonanego w sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że przez stopniowe ucinanie głowic pali (P , p), ciężar kesonu przenosi się kolejno na pale (P) i na dźwigniki (8), zapomocą których keson (albo studnia) opuszcza się.

Walerjan Marzec.

